

801—804 reformatio, ideo dicimus, quia fuit prima creatio et formatio, quando homines creati sunt atque formati. Nullatenus ita intellegi potest redemptio, quasi quedam esset emptio ante.

Nec etiam hoc, quod dicitur redemptio, ad emptionem tantum pertinet, quantum ad liberationem, sicut superius ostendimus. Quod et ipsius Domini verbis probari potest, ubi ait: 'Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, et dare animam suam redemptionem pro multis'.

Quis audet dicere animam illam sanctam, immaculatam, segregatam ab omni peccato, morti datam esse? Magis videamus, cui hec in redemptionem nostram daretur. Refert beatus Lucas evangelista deum Iesum in cruce clamasse: 'Pater, in manus tuas commendo spiritum meum'; 'et hec dicens expiravit'. Spiritus et anima diversa sunt nomina; sed his testimoniis Domini una esse res agnoscitur. Non igitur aliqua necessitate coactus, sed propria voluntate, tradidit, dum voluit, spiritum. Sive animam sive spiritum dicamus, Patri commendavit et tradidit in redemptionem nostram; sicut ante praedixit, ubi ait: 'Potestatem habeo ponendi animam meam, et potestatem habeo iterum sumendi eam'. Animam vero suam Christus pro nobis posuit; et quando voluit, posuit; et quando^a posuit, Patri commendavit; et iterum, quando voluit, sumpsit eam. Ponere ergo animam, mori est. Caro posuit animam, et caro iterum sumpsit eam potestate inhabitantis verbi Dei in ea. Quod hic dicit: 'Potestatem habeo ponendi animam meam'; ubi dictum est: 'Inclinato capite tradidit spiritum', qui spiritus anima est. Quam posuit Christus, dum voluit. In se enim potestas erat, non in morte: quando poneret animam, quando iterum sumeret eam. Quid vero in redemptore nostro mors potestatis habuit, dum omnia propria voluntate perfecit, quae nostre salutis causa communi cum patria^b voluntate gerere disposuit? Igitur ut^c de dormientis Adam latere Eva, quae interpretatur vita¹, formata est, sic de Christi latere, dormientis in cruce, prolatus est ecclesiae precium. Unde et ipse per prophetam: 'Ego dormivi', inquit^d, 'et somnium coepi, et resurrexi, quoniam Dominus suscepit me'.

Nisi forte quislibet audeat dicere, quod sanguis Christi, qui effusus est lancea militis, in terra^e morte remansisset quasi precium, audiat, quid beatus Augustinus^f in libro quarto pulcherrimi operis de sancta Trinitate sentiat. Dicit enim post congruam de morte Christi disputationem²: 'Et unus ex discipulis, etiam cicatrices eius contrectans, exclamavit dicens: Dominus meus et Deus meus'. Et cum illius carnis tota integritas appareret, demonstratum est in ea, quod suos exortans dixerat: 'Capillus capitis vestri non peribit'. Verum si capilli sanctorum non pereunt^g, quanto magis nec sanguis Christi? Similiter beatus Fulgentius de tota humanitate corporis Christi ascendentis in caelum testimonium tale in libro de fide christiana proferens³: 'Postea', inquit, 'quam posuit animam et resumpsisset, secundum totam humanitatem suam in caelum ascendit, et in dextera Dei sedisset'. Redemit enim nos diversas sustinens iniurias et passiones; vincula passus, alapis caesus, flagellis verberatus est. Redemit utique sanguinem passionem^h. Ad postremum redemit nos, miracula resurrectionis ostendensⁱ, sicut dicit apostolus, cuncta complectens: 'Magno precio redempti estis'.

Quis vero illud accepisset^k tam potens precium, audiamus quid Cassiodorus¹, eximius interpres psalmorum, dixisset de eo versu: 'Redemptionem misit Dominus

^a) quod P.   ^b) patrie corr. in patria P.   ^c) ut addidit J.   ^d) inquit P.   ^e) terram P.

^f) Augustinus P.   ^g) periunt P.   ^h) sanguine passionem P.   ⁱ) ostendisset P.   ^k) accipisset P.

¹) Cassiodorus P.

1) *Isid. Etym. VII, 6, 5*: Eva interpretatur vita.   2) *S. Augustinus de Trinitate L. IV c. 3 § 6 (Opp. VIII, 814)*.   3) *Fulgentii Rusp. ad Trasimund. reg. L. III c. 34 (Opp. ed. Sirmond 211; Bibl. patr. Lugdun. IX, 67)*: Idem atque inseparabilis Christus secundum totum hominem, quem accepit: terram localiter deserens ad coelum ascendit et in dextris Dei sedit.